

[Ole Bjørn Kraft.]

enigt om at udtrykke. Beslutningen bliver altsaa en Tilkendegivelse af, ikke hvor langt ethvert Parti kunde ønske at gaa i sin Udtalelse, men hvor langt det Flertal, der vil gaa det korteste Stykke Vej, har ment at kunne strække sig. Naar Det konservative Folkeparti kan give Forslaget til Beslutning af Folketinget sin Tilslutning, er Aarsagen altsaa ikke, at det tilfredsstillende os, men at vi vil yde vort Bidrag til at faa tilvejebragt dels Klarhed over den danske Politik i den nuværende Situation, dels et fast og uangribeligt Grundlag for denne Politik, og dermed give Regeringen den Mulighed, Regeringen har Brug for, og Landet har Brug for, til med hele Rigsdagen bag sig at foretage de Handlinger, som er i Konsekvens af denne Udtalelse, til Støtte for Danskheden i Sydslesvig og for den lykkelige Udvikling af denne Sag, som vi alle ønsker. Dette har vi anset for nødvendigt; derfor har vi ikke villet indtage en negativ Holdning.

Naar man ikke har kunnet blive staaende ved de tidligere fremsatte Udtalelser, er der efter min Opfattelse to Hovedaarsager hertil. Den ene er den stærke Udvikling, som har fundet Sted i den sydslesvigske Befolkning, en Udvikling, der efter min Mening er af en saadan Dybde og et saadant Omfang, at Spørgsmaalet om denne Befolkning's Ret til, naar den fornødne Tid er forløbet og Forholdene falder til Ro og man med Tryghed kan stole paa Varigheden af Indstillingen, ved en Folkeafstemning at tilkendegive sin Vilje med Hensyn til sit fremtidige Tilhørsforhold ikke maa afvises. Vi bygger i det danske Folk, i dette Land, vor egen Tilværelse paa den nationale Selvbestemmelsesrets Grund. Det er vort faste Holdepunkt i en urolig Verden. Det er det Grundlag, vi staa paa, og paa hvilket vi hævder vor Ret til Eksistens. Det kan derfor ikke være muligt, at vi paa Forhaand vil nægte den sydslesvigske Befolkning Mulighed for at vise, hvad Vej en national Selvbestemmelse vil føre den. Denne nationale Selvbestemmelses Tilkendegivelse kan ikke hvile paa en Stemning fremkaldt af øjeblikkelige Forhold; derfor maa det kræves, at den viser sin Bestandighed, ogsaa naar Forholdene er ændret. Retten maa tilkæmpes ved Trofasthed og Udholdenhed og Kamp, ved Vilje til at bære den Modgang, som vil ramme en Befolkning i en Situation som den, den sydslesvigske Befolkning er i. Men de Tilkendegivelser, der allerede foreligger, den trofaste Udholdenhed, som det danske Mindretal har vist gennem Tiderne under de vanskeligste Vilkaar, under Kejser Wil-

helms Tyskland som under Nazismens, er allerede i Dag tilstrækkelige til at berettigede en Forventning hos dem om, at Danmark og det danske Folk vil yde sin Støtte til, at der i denne Landsdel bliver skabt de frie Forhold i politisk, national og kulturel Henseende, som er en Forudsætning for, at Befolkningen overhovedet kan faa en Mulighed for at give sin Mening til Kende. Og det maa siges og siges klart som vor Opfattelse, at saadanne frie Forhold eksisterer ikke i Dag i Sydslesvig.

Vanskelighed paa Vanskelighed taarner sig op for, at Befolkningen under Udøvelsen af frie demokratiske Rettigheder kan udforme sit Liv i Politik, i Skole, Kirke og i Presse, saaledes som den selv ønsker det, og som det er naturligt for denne Befolkning at kræve og ønske det. Den Frihed, den Tryghed, den menneskeværdige Tilværelse, som det er et af Maalene for De Forenede Nationer at skabe, som er Aanden i den nye Pagt de Allierede imellem, den er ikke naaet i Sydslesvig. Vi forstaaer de Vanskeligheder, som frembyder sig for den engelske Besættelsesmagt, vi forstaaer, at der er en Sammenhæng og maa være det mellem Forholdene i Sydslesvig og den kæmpemæssige Opgave at bringe Orden i Tyskland og føre det tyske Folk frem til en ny Tilstand. Vi forstaaer ogsaa, at det sydslesvigske Spørgsmaal kun er et lille Spørgsmaal over for den kæmpemæssige Opgave, som de sejrige Allierede nu staaer for at skulle løse; men for os, for dette Ting, for det danske Folk maa det være en stor Sag, en stor Sag saa sandt som det er vore Landsmænds Skæbne, en Landsdels hele Udvikling, det drejer sig om, fordi det drejer sig om at sikre en Befolkning, over for hvilken vi aldrig i vor Historie har staaet koldt og ikke kan staa koldt, den Frihed, den Menneskelykke, som vi i vor Frihed selv besidder. Og derfor føler vi os ogsaa uden Tynge berettiget til som en allieret, som Medlem af De Forenede Nationer at rette de mest indtrængende Henstillinger til den engelske Besættelsesmagt og andre, der har Indflydelse herpaa, om at forstaa og støtte Danskheden i Sydslesvig, at give Befolkningen de almindelige borgerlige demokratiske Rettigheder til fri kulturel og politisk Udfoldelse, som den savner, som den stræber frem imod, men som det endnu ikke har været muligt for den at opnaa. Og herom tror jeg, at alle i denne Sal vil være enige.

Naar Det konservative Folkeparti kan give Tilslutning til Udtalelsen, som den foreligger, skyldes det ikke mindst, at den klart, bestemt og tydeligt tilkendegiver denne